CANDO ESTALA A TORMENTA

Bea Taboada

Dani Padrón

algar

Sei que estás anoxada.

Se cadra, tamén un pouco asustada. E triste.

Seguro que tes gana de berrar, de chorar, de estoupar.

As tormentas chegan de súpeto.

Coma unha sorpresa, mais das malas.

Para. Respira.
Proba a soprar amodiño,
para que marchen as nubes
e chegue a calma.
Ti es forte.

Malia que os nubeiros sexan pesados,
poderás con eles.
Eu axudareiche.